

heldigvis Tilfældet her i Danmark, at Forbrydelser i 9 af 10 Tilfælde og maaste i endnu større Forhold kun begaaes af Personer, for hvem det i Grunden ikke spiller en saa overveiende stor Rolle, om de tilbringe en noget kortere eller længere Tid i Fængsel; de fleste Forbrydere ere Bagabonder, som oftere have været i Fængsel, som maaste savne et Tilflugtssted, for hvem det altsaa ikke er af overveiende stor Betydning, om de blive holdte nogle saa Dage eller Uger kortere eller længere i Fængsel. Men der gives ogsaa Tilfælde, hvor andre Personer kunne blive satte under Tiltale, og det er ikke blot særdeles føleligt og krænkende for enhver honnet Person at blive kastet i Fængsel, men det kan være ødelæggende for Folks Velfærd for en ikke ganske kort Tid at blive revet ud af hele deres Bedrift, ikke at tale om den Betydning, det kan have for Familien, som i mange Maader kan blive styrtet i Glendighed, naar Manden, Forsørgeren og Faderen saaledes bliver revet bort og kastet i Fængsel, uden at man vet veed hvorfor, eller hvor længe det skal vare. Det er ikke Theori, hvad jeg her udtaler, men det er Erfaringer, jeg har gjort, og som efterhaanden mere og mere hos mig har modnet sig til den Overbevisning, at der bør gøres Noget paa dette Omraade, hvormed vi beskjæftige os, nemlig Baretægtsfængsel. Jeg gjæntager derfor, at det, som jeg ihærdig lægger Vægt paa, er, at man faar en Lovbestemmelse, som samtidig med at den i flere eller færre Tilfælde kan hjemle Ret for Vedkommende til at faae Erstatning for virkelig uforskyldt Baretægtsfængsel, tillige kan indeholde en gavnlig Indskærpelse af, at man ikke skal tage det letfærdigt med Anvendelse af Baretægtsfængsel. Det er for mig Hovedtingen. — Jeg skal kun, for ikke at misforstaaes, sluttelig sige, at jeg har ikke, saaledes som det ærede Medlem fra Frederiksværk (Holch) synes at mene, villet, at der skulde tillægges Ret til Erstatning for Baretægtsfængsel i alle Tilfælde, hvor den endelige Dom kun bliver Bøder eller simpelt Fængsel; nei, jeg har ment, og tror heller ikke at have sagt Andet, at der skulde hjemles Ret til Erstatning for Baretægtsfængsel i alle Tilfælde, hvor den formentielle Lovovertrædelse, hvorfor Vedkommende sigtedes, og hvorfor han har været fængslet, viser sig at være af den Bestaaenhed, at der efter Loven kun kan være Tale om Straf af simpelt Fængsel eller Bøder, altsaa hvor det viser sig, at han ikke har gjort sig skyldig i noget Forhold, der i Medfør af Grundloven kunde berettigede til overhovedet at sætte ham i Baretægtsfængsel. Endnu kun en Bemærkning. Jeg har Intet imod,

at man udvider Loven til ogsaa at omfatte Anholdelser. Det er vel et stort Spørgsmaal, om man ikke ogsaa uden det vilde komme til det Resultat at finde Bestemmelsen analogist anvendelig ogsaa i saa Tilfælde; men det kan være rigtigt at tage det med, for at gjøre det klart. Jeg kan ikke se, at der er Noget til Hinder for, at en Mand, der er blevet uretfærdigt domfældt, kan kræve Erstatning for det Baretægtsfængsel, han har været underkastet, naar det viser sig, at Domfældelsen har været uretfærdig, hvilket næppe vil vise sig, undtagen det tillige maa siges at være godtgjort, at han ikke har begaaet den Gjerning, der har været ham paafigtet. I saa Henseende falder hans Ret til Erstatning ligesom, synes mig, ind under Ordene i § 1. Et andet Spørgsmaal er, om han ikke har et videregaaende Krav paa Erstatning. Det har han efter min Mening selvfølgeligt.

Holch: Jeg skal ganske kort sige til det ærede Medlem for Sorø Amts Iste Valgkreds (Sauridsen), at jeg antager, at den Omstændighed, at mine Betragtninger angaaende en eventuel Lovs indirekte Virkning, støttet paa mangeaarig Virksomhed og Færden ved Underretterne — at den Omstændighed, at de falde sammen med de Betragtninger, som det ærede Medlem, der indtager Sæde i Landets højeste Ret (Klein), nu anførte, dog maaste kunde bidrage til at overbevise ham om, at vi have megen Ret i dette Spørgsmaal, at Lovens indirekte Virkning vil være af stor Betydning, selv om den kun bliver affattet saaledes som her; men jeg skal sige til det ærede Medlem, at det ikke er mig, der har kaldt Lovforslaget et theoretisk Forslag, det var ham selv. Jeg anførte, at selv om det Løb, som det nu var, vilde det dog have praktisk Betydning, og selv et Lovforslag af den Natur, som han selv har karakteriseret som theoretisk, vilde have den Virkning, jeg udtalte. Men forøvrigt har jeg antydet, at jeg for mit Vedkommende holder ogsaa bestemt paa visse Ændringer, navnlig med Hensyn til den foreslaaede Fremgangsmaade. Den tillægger jeg ikke ringe Betydning. Den Udtalelse, der kom fra det ærede Medlem om, at Sagen vilde stille sig ganske anderledes, hvis det var Underrettsdommeren selv, der skulde udrede Erstatningen, er allerede indbegaaet; men jeg finder ogsaa Anledning til at modsigte det; thi jeg tror, det ærede Medlem har i høi Grad Ret deri. Han gjør Underdommeren meget stor Uret hvis han tror, at en Underdommers Følelse ikke er betydelig finere, end han forudsætter, og at det for dem alle sammen skulde reducere